

Panium – číslo dvacet dva

31. prosince 2023

Jeff Pippenger

2026-03-12

Od 31. prosince 2023 Lev z pokolení Judova odpečetí prorocké pravdy v určitém pořadí. Toto pořadí lze snadno zjistit přezkoumáním článků, které byly zveřejněny na internetových stránkách Future for America. V uplynulých měsících byly odpečetěny mnohé pravdy, a to hluboké! Toto pořadí není náhodné, je záměrné. Tato posloupnost jasně ukazuje záměrný postupný proces, který Kristus jako Lev z pokolení Judova uskutečňuje, když odpečetí závěrečná zkušební poselství církvi a poté světu. V knize Zjevení Lev z pokolení Judova bere knihu zapečetěnou sedmi pečeti a snímá pečeti jednu po druhé — v pořadí.

Bude zjeveno v jejich pořadí

„Poté, co těchto sedm hromů vydalo své hlasy, přichází k Janovi, stejně jako k Danielovi ohledně malé knížky, příkaz: ‚Zapečet to, co sedm hromů promluvalo.‘ To se vztahuje k budoucím událostem, které budou zjeveny ve svém pořádku. Daniel povstane ve svém údělu na konci dnů. Jan vidí malou knížku rozpečetěnou. Tehdy mají Danielova proroctví své náležité místo v poselstvích prvního, druhého a třetího anděla, jež mají být dána světu. Rozpečetění malé knížky bylo poselstvím týkajícím se času.“

„Knihy Daniel a Zjevení tvoří jeden celek. Jedna je proroctvím, druhá zjevením; jedna je knihou zapečetěnou, druhá knihou otevřenou. Jan slyšel tajemství, která vyslovily hromy, ale bylo mu přikázáno, aby je nezapsal.

„Zvláštní světlo dané Janovi, které bylo vyjádřeno v sedmi hromech, bylo vykreslením událostí, jež měly nastat za zvěstování poselství prvního a druhého anděla. Nebylo nejlepší, aby lid tyto věci znal, neboť jejich víra musela být nutně vyzkoušena. V Božím řádu měly být hlášány nejpodivuhodnější a nejpokročilejší pravdy. Poselství prvního a druhého anděla měla být hlášána, avšak žádné další světlo nemělo být zjeveno dříve, než tato poselství vykonají své zvláštní dílo. To je znázorněno andělem, který stojí jednou nohou na moři a vyhlašuje s nejslavnější přísahou, že času již nebude.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, 971.

Konečné zjevení „sedmi hromů“ bylo otevřeno po roce 2023 a odhalilo, že „sedm hromů“ představuje první zklamání alfa až po poslední zklamání omega. Janovi nebylo dovoleno sedm hromů vyložit, neboť zjevení „sedmi hromů“ nebylo jedním jednotlivým naplněním dějin, nýbrž znázorněním „vymezení událostí“, které se odehrálo v milleritské historii a které se mělo v posledních dnech znovu odehrát. Dokonalé naplnění bylo ukázáno, aby znázornilo historii od 18. července 2020 až po brzy přicházející nedělní zákon. Lev toto světlo otevřel, aby zářilo na dějiny budování chrámu sto čtyřiceti čtyř tisíc.

V dějinách milleritského hnutí představovalo „sedm hromů“ období od roku 1798 do roku 1844, kdy millerité předkládali „nejpodivuhodnější a nejpokročilejší pravdy“. Při vykonávání díla, které jim bylo svěřeno, byli millerité zkoušeni. Plně nerozuměli poselství, které hlásali, ani dějinám, jež naplňovali. Pravdy, které hlásali, byly tím, co sestra Whiteová označuje jako „pokročilé pravdy“, jimž nemělo být porozuměno dříve, než poselství prvního a druhého anděla vykonají své dílo.

Když „sedm hromů“ dosáhne svého dokonalého naplnění, jsou ony „budoucí události“ představovány poselstvími tří andělů ze čtrnácté kapitoly Zjevení ve spojení s knihou Daniel. Dílo sto čtyřiceti čtyř tisíc, které je představováno „budoucími událostmi“ „sedmi hromů“, spočívá ve spojení knihy Daniel s poselstvími tří andělů.

„Pán se chystá potrestat svět za jeho nepravost. Chystá se potrestat náboženská společenství za jejich odmítnutí světla a pravdy, které jim byly dány. Velké poselství, spojující poselství prvního, druhého a třetího anděla, má být dáno světu. To má být hlavní náplní našeho díla.“
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, svazek 7, s. 950.

Od 31. prosince 2023 Lev z pokolení Judova odpečetí prorocké pravdy v určitém „pořadí“.

Dějiny milleritů

„Jsou nyní mezi živými takoví, kteří při studiu proroctví Daniela a Jana přijali od Boha veliké světlo, když procházeli půdou, na níž se v jejich pořadí naplňovala zvláštní proroctví. Nesli lidu časové poselství. Pravda zazářila jasně jako slunce v poledne. Před lid byly postaveny historické události ukazující přímé naplnění proroctví a proroctví bylo chápáno jako obrazné vykreslení událostí vedoucích až k závěru dějin této země.“ Selected Messages, kniha 2, s. 101, 102.

„Pořádek“, jehož prostřednictvím Kristus odpečetí poselství Půlnočního volání, představuje „historické události“, které ukazují „přímé naplnění proroctví“, jež vede k uzavření doby milosti. Přímé naplnění proroctví v posledních dnech není zjevením proroctví založených na čase, avšak Palmoni stále používá čísla k označení přímých naplnění proroctví. Času již není, a ačkoli millerité „nesli poselství času“ své generaci, poselství třetího anděla je silnější než „čas“.

„Pán mi ukázal, že poselství třetího anděla musí jít vpřed a být hlášáno rozptýleným dětem Páně a že nemá být vázáno na čas; neboť čas už nikdy nebude znovu zkouškou. Viděla jsem, že někteří upadali do falešného vzrušení, vyvolaného kázáním o čase; že poselství třetího anděla bylo silnější, než jakým může být čas. Viděla jsem, že toto poselství může stát na svém vlastním základě a že nepotřebuje čas, aby je posílil, a že půjde v mocné síle, vykoná své dílo a bude zkráceno ve spravedlnosti.“ Experience and Views, 48.

Postupné „pořadí“ odpečetování prorockých pravd určuje dějinný postup, ale zároveň také určuje rozvíjení poselství. „Pořadí“ zobrazených dějin, a také kroky toho, jak Lev z pokolení Judova od 31. prosince odpečetí poselství, jsou obojí spásně důležité k pochopení. V červenci roku 2023 začal hlas volající na poušti připravovat cestu pro odpečetění 31. prosince 2023. Poté Lev z pokolení Judova odpečetil první kapitolu Zjevení.

Nic jiného

„Slavnostní poselství, která byla ve svém pořadí dána ve Zjevení, mají zaujímat první místo v mysli Božího lidu. Nesmí být dovoleno, aby naši pozornost pohltilo cokoli jiného.“
Testimonies, svazek 8, 301, 302.

Články, které začaly vycházet v roce 2023, mají „zaujímat první místo v myslích Božího lidu“.

„Všechno, co Bůh v prorockých dějinách určil, aby se v minulosti naplnilo, se naplnilo, a všechno, co má ještě přijít ve svém pořadí, přijde. Daniel, Boží prorok, stojí na svém místě. Jan stojí na svém místě. Ve Zjevení Lev z pokolení Judova otevřel studentům proroctví knihu Danielovu, a tak Daniel stojí na svém místě. Vydává své svědectví, to, co mu Pán zjevil ve vidění o velikých a slavnostních událostech, které musíme znát, když stojíme přímo na prahu jejich naplnění.

„V dějinách i v proroctví představuje Boží slovo dlouhotrvající zápas mezi pravdou a bludem. Tento zápas dosud trvá. To, co se již stalo, se bude opakovat.“ Selected Messages, kniha 2, 109.

Třicet

Poselství Daniela 11, verše 40, bylo odpečetěno a formalizováno v roce 1996. O třicet let později je nyní skrytá historie téhož verše odpečetěována v souvislosti s formalizací poselství Půlnočního volání, poselství, které sestává z opravené vnější předpovědi o islámu ve spojení s opraveným vnitřním poselstvím Půlnočního volání. Poselství Půlnočního volání je hlášáno před nedělním zákonem ve verši 16, neboť právě při nedělním zákoně se v podobenství zavírají dveře.

Petr

To staví Petra do dějin zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc. Petr měl poselství, které hlásal v horní místnosti, a poselství, které hlásal v chrámě. Poselství horní místnosti je půlnočním voláním podobenství a poselství chrámu je mocným voláním třetího anděla. Aby Petr mohl hlásat poselství horní místnosti, totiž Půlnoční volání, muselo být jeho poselství nejprve napraveno a formalizováno. Náprava a formalizace se uskutečňují spojením linií proroctví, které Lev z pokolení Judova označuje od 31. prosince 2023.

Nyní je dílem formalizovat poselství Půlnočního volání. Formalizace poselství byla předobrazena Williamem Millerem v roce 1831 a časopisem The Time of the End v roce 1996. Oprava poselství, která vyústila v první zklamání 18. července 2020, byla předobrazena jak Josiášem Litchem, tak Samuelem Snowem. Dílo, které každý z nich vykonal, „způsobilo“ onen „účinek“, jenž následoval v důsledku 11. srpna 1840 a v důsledku hnutí sedmého měsíce. V roce 1840 bylo poselství nesené do každé misijní stanice na světě a v roce 1844 se poselství Půlnočního volání přehnal přes východní pobřeží Spojených států jako přílivová vlna. Dílo mužů „způsobilo“ „účinek“ vylití Ducha svatého. Rok 1840 šel do světa, představovaného mořem, a rok 1844 šel do Spojených států, představovaných zemí. Symbolem roku 1840 byl Kristus stojící na zemi a na moři ve Zjevení 10, a právě tato kapitola vymezuje dějiny od roku 1840 do roku 1844 a zobrazuje Krista stojícího

na zemi a na moři.

Jak v roce 1840, tak v roce 1844 byla úprava předpovědi úpravou směrem vpřed v čase, k přesnému datu. Jedna byla předpovědí o islámu a druhá předpovědí podobenství o deseti pannách. Jedna byla vnější a druhá vnitřní. Rok 1844 zahrnoval také omyl plynoucí z nepochopení svatyně. Byla svatyní země, anebo to byla nebeská svatyně? Toto nepochopení bylo ještě hlubší než pouhá otázka vymezení svatyně, neboť zároveň představovalo zkoušku, zda duše bude následovat Krista ze svatého místa do nejsvětějšího místa.

„Viděla jsem Otce, jak povstal z trůnu a na ohnivém voze vstoupil za oponu do svatyně svatých a posadil se. Potom Ježíš povstal z trůnu a většina z těch, kteří byli skloněni, povstala s Ním. Neviděla jsem, že by po Ježíšově povstání přešel od Něho jediný paprsek světla k nedbalému zástupu, a byli ponecháni v naprosté temnotě. Ti, kteří povstali, když povstal Ježíš, upírali na Něho svůj zrak, když opouštěl trůn a vedl je kousek dál. Potom pozvedl svou pravici a slyšeli jsme Jeho líbezný hlas, jak praví: ‚Čekajte zde; jdu ke svému Otcí, abych přijal království; zachovejte svá roucha neposkvrněná, a za malou chvíli se vrátím ze svatby a přijmu vás k sobě.‘ Nato přijel oblačný vůz s koly jako plápolající oheň, obklopený anděly, na místo, kde byl Ježíš. On vstoupil do vozu a byl nesen do nejsvětější svatyně, kde seděl Otec. Tam jsem spatřila Ježíše, velikého Velekněze, jak stojí před Otcem. Na lemu Jeho roucha byl zvonek a granátové jablko, zvonek a granátové jablko. Ti, kteří povstali s Ježíšem, vysílali k Němu do nejsvětější svatyně svou víru a modlili se: ‚Můj Otče, dej nám svého Ducha.‘ Potom na ně Ježíš vdechoval Ducha svatého. V tom dechu bylo světlo, moc a mnoho lásky, radosti a pokoje.“

„Obrátila jsem se, abych pohlédla na zástup, který byl dosud skloněn před trůnem; nevěděli, že jej Ježíš opustil. Zdálo se, že Satan stojí u trůnu a snaží se pokračovat v díle Božím. Viděla jsem, jak vzhlíží k trůnu a modlí se: ‚Otče, dej nám svého Ducha.‘ Satan pak na ně dýchal nesvatý vliv; v něm bylo světlo a mnoho moci, avšak nebyla v něm žádná sladká láska, radost ani pokoj. Satanovým záměrem bylo udržet je v klamu a odvrátit a oklamat Boží děti.“ Early Writings, 55, 56.

Svatyně byla označena za „klíč“, který vysvětloval všechna nedorozumění, jež vznikla z nepochopení svatyně. Byla „klíčem“, který vysvětloval zklamání. V posledních dnech je „klíčem“ zklamání, které vysvětluje nepochopení chrámu.

Od 22. října 1844 „časů již nebude“ a omyl zklamání z 18. července 2020 musí být nyní napraven, avšak nikoli z hlediska času, neboť času již není.

A anděl, kterého jsem viděl státi na moři a na zemi, pozdvihl ruku svou k nebi a přísahal skrze Toho, kterýž živ jest na věky věků, který stvořil nebe i to, což jest v něm, i zemi i to, což jest na ní, i moře i to, což jest v něm, že již více času nebude; ale ve dnech hlasu sedmého anděla, když začne troubit, dokonáno bude tajemství Boží, jak je zvěstoval svým služebníkům prorokům. Zjevení 10,5–7.

Místem předpovědi, jež musí být napravena, je Nashville v Tennessee, a toto místo nelze změnit, neboť není určeno organizací Future for America, nýbrž Ellen Whiteovou, a Duch proroctví nikdy

neselhává.

„Když jsem byla v Nashvillu, mluvila jsem k lidu, a v noční době se objevila ohromná ohnivá koule, která sestoupila přímo z nebe a usadila se nad Nashvillem. Z té koule vyšlehovaly plameny jako šípy; domy byly pohlcovány; domy se kymácelly a padaly. Někteří z našich lidí tam stáli. „Je to právě tak, jak jsme očekávali,“ říkali, „očekávali jsme to.“ Jiní v úzkosti lomili rukama a volali k Bohu o milost. „Věděli jste to,“ říkali, „věděli jste, že to přichází, a neřekli jste jediné slovo, abyste nás varovali!“ Zdálo se, jako by je téměř roztrhali na kusy při pomýšlení, že jim to nikdy neřekli ani jim vůbec nedali žádné varování.“ Rukopis 188, 1905.

Vnitřní otázka ohnivých koulí nad Nashvillem spočívá v tom, že ukazuje, že laodicejský adventismus sedmého dne o varovném poselství pro Nashville věděl, avšak mlčel. Toto je bod v prorockých dějinách, kdy se projevuje „hanba“ nebo „radost“ poselství půlnočního volání. Toto je bod, v němž ti, kdo se mají stát praporcem, začínají být vyvyšováni v odlišení od těch, kteří jsou tehdy zahanbováni lidmi ze světa, rozhořčenými a rozhněvanými tím, že laodicejský adventismus sedmého dne nevydal pro Nashville žádné varování. Totéž prorocké rozlišení bylo znázorněno na hoře Karmel mezi Eliášem a proroky Bálovými a v dějinách druhého anděla v milleritské historii, když se protestanti změnili v odpadlé protestanty a začali plnit svou úlohu falešného proroka, stávající se dcerami Říma. Roku 1989 učinil politický roh skrze Reagana právě totéž, jen Reagan se nestal dcerami Říma; stal se Achabem a prvním Chlodvíkem, milenci Říma.

„Byl mi představen jeden výjev. Byla to noc před sobotou. Tehdy mi byl tento výjev představen. Podívala jsem se z okna, a tam byla nesmírná ohnivá koule, která sestoupila z nebe, a dopadla tam, kde stavěli budovy se sloupy; zvláště ty sloupy mi byly ukázány. A zdálo se, jako by ta koule dopadla přímo na tu budovu a rozdrtila ji; a oni viděli, že se rozvětjuje, rozvětjuje, zvětšuje se, a začali křičet a naříkat a naříkat a lomit rukama; a myslela jsem, že tam opodál stáli někteří z našich lidí a říkali: „Nuže, je to právě to, co jsme očekávali; je to právě to, o čem jsme mluvili; je to právě to, o čem jsme mluvili.“ „Vy jste to věděli?“ řekli ti lidé. „Vy jste to věděli, a nikdy jste nám o tom neřekli?“ Myslela jsem, že v jejich tváři byla taková úzkost, taková úzkost v jejich výrazu.“ Rukopis 152; 1904.

Zklamání z 18. července 2020 je „klíčem“ k určení chrámu, jenž má být vyzdvižen jako korouhev. Rozlišení dvou tříd adventistů je hlavním tématem biblického proroctví. Jeremiáš se odmítl připojit ke „shromáždění posměvačů“ a sbory ve Smyrně a Filadelfii byly oba postaveny do protikladu k satanově synagoze, jejíž příslušníci tvrdili, že jsou Židé, ale nebyli. Rozlišení mezi dvěma třídami vyznávajících adventistů je znázorněno metodologií, kterou používají při studiu Bible. Je to rozdíl mezi pravým vzděláním a „takzvaným vyšším vzděláním“, jak to nazývá sestra Whiteová.

Nashville je znám jako „Athény Jihu“ a nejznámější stavbou, která v Nashvillu představuje Řecko, je Parthenón v Centennial Parku, postavený roku 1897 jako replika starověkého řeckého Parthenónu v plném měřítku. Byl postaven na oslavu stého výročí vstupu Tennessee do Unie v roce 1796 a původně měl být po oslavách stržen. Namísto toho byl pozemek roku 1903 přeměněn na park a Parthenón byl v letech 1920 až 1931 znovu trvale vystavěn.

Název „Parthenón“ je odvozen z řeckého slova parthénos, znamenajícího „panna“ nebo „dívka“, a vztahuje se k Athéně v jejím aspektu nedotčené, moudré a bojovné bohyně moudrosti, strategie, umění, řemesel a civilizace. Byl vystaven v letech 447–432 př. Kr. na athénské Akropoli a uchovával monumentální chryselefantinovou (ze zlata a slonoviny) sochu Athény od sochaře Feidia — v podstatě sloužil jako její „dům“ či božský příbytek, kde se věřilo, že je přítomna.

Důraz západního vzdělávacího systému na široké vědění, kritické zkoumání, občanskou přípravu a rámec svobodných umění je v samotném základu zakotven ve starořecké filosofii a praxi. Bez Platónovy Akadémie, Aristotelova Lykeia či athénské paideie by moderní školství, jak je známe, vypadalo velmi odlišně.

V roce 1904 byla devět mil od Nashvillu založena škola Madison. Ellen Whiteová byla zakládající členkou správní rady původní školy Madison (formálně Nashville Agricultural and Normal Institute, později známé jako Madison College). Od jejího vzniku v roce 1904 působila jako zakládající členka představenstva. Ve správní radě setrvala přibližně do roku 1914 (roku před svou smrtí v roce 1915).

Byla to jediná vysoká škola či správní rada nějaké instituce, s jejímž členstvím nebo v níž byla ochotna sloužit. Takováto formální postavení v jiných adventistických organizacích záměrně omezovala, avšak v případě Madisonu učinila výjimku pro jeho soulad s jejími radami ohledně vzdělávání (samostatně se vydržující, na hospodářství založená, na misi zaměřená příprava, zdůrazňující Bibli, manuální práci a praktickou přípravu ke službě na Jihu i mimo něj). Poselství sestře Whiteové z Nashvillu přišla v letech 1904 a 1905, ve stejném časovém období, kdy Madison School začínala a expozice Parthenonu byla proměňována v trvalou součást stálého parku. Symbol řeckého vzdělání a nebeského vzdělání tak oba vyznačovaly své počátky ve stejném krátkém časovém úseku, což bylo také období, kdy byla dána vidění o ohnivých koulích v Nashvillu.

„Minulé noci mi byl představen jeden výjev. Možná se nikdy nebudu cítit svobodna odhalit jej celý, ale něco málo z něho odhalím.“

„Zdálo se, že na svět sestoupila ohromná ohnivá koule a rozdrtila velké domy. Odevšad se ozývalo volání: ‚Pán přišel! Pán přišel!‘ Mnozí nebyli připraveni se s Ním setkat, ale několik jich říkalo: ‚Chvalte Pána!‘“

„Proč chválíte Pána?“ ptali se ti, na něž přicházela náhlá zkáza.

„Protože nyní vidíme to, co jsme hledali.“

„Kdybyste věřili, že tyto věci přijdou, proč jste nám to neřekli?“ byla ta strašná odpověď. „O těchto věcech jsme nevěděli. Proč jste nás ponechali v nevědomosti? Znovu a znovu jste nás vidali; proč jste se s námi neseznámili a neřekli nám o soudu, který má přijít, a že musíme sloužit Bohu, abychom nezahynuli? Nyní jsme ztraceni!“ Manuscript 102, 1904.

Kontext nashvillských poselství byl geograficky zasazen do duchovního rámce pravého nebo falešného vzdělání. Vzdělání, které připravuje duši, aby se stala občanem buď nebe, nebo země. Ve viděních sestry Whiteové o Nashvillu není žádná zmínka o islámu, jaké by tedy bylo ospravedlnění pro spojování islámu s viděním ohnivých koulí nad Nashvillem? Jak by oprava nashvillského

poselství z roku 2020 byla v souladu s dílem Josiaha Litche a Samuela Snowa? Jejich opravy byly učiněny tehdy, když rozpoznali, že totéž svědectví, které vedlo k první předpovědi, bylo svědectvím, jež ustanovilo opravenou předpověď.

Důkaz islámu byl ustanoven dávno předtím, než byl spojen s varovným poselstvím z Nashville. Poselství islámu je přímo spojeno s poselstvím třetího anděla. Tato skutečnost je doložena několika biblickými svědectvími. Varování třetího anděla představuje varování před znamením autority krále severu a varování islámu je znázorněno varováním synů východu.

Avšak zvěsti z východu a ze severu ho vyděsí; proto vytáhne s velikým rozlícením, aby mnohé zahubil a docela vyhladil. Daniel 11,44.

Třetí anděl vstoupil do dějin 22. října 1844, když začala znít sedmá polnice. Sedmá polnice je také třetím běda islámu. Vzpouza roku 1863 umlčela zvuk sedmé polnice až do 11. září, kdy třetí anděl sestoupil v 18. kapitole Zjevení, když byly veliké budovy New Yorku sraženy mocným dotekem Boží moci.

11. září bylo alfoou neboli počátkem doby zapečetování, která končí omegou neboli zakončením zapečetování jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc při brzy nastávajícím nedělním zákoně.

11. září je alfoou doby zkoušky obrazu šelmy ve Spojených státech, která končí při omegě doby zkoušky obrazu šelmy ve Spojených státech, k níž dochází tehdy, když je ve Spojených státech vynucováno znamení šelmy.

11. září je alfoou neboli počátkem soudu nad živými nad šelmou ze země, včetně jejích republikánských a protestantských rohů, který končí brzy přicházejícím nedělním zákonem.

11. září je alfoou „dne Hospodinovy přípravy“, jenž končí zkouškou ohledně dne Hospodinovy soboty.

11. září je alfoou vztyčení chrámu, představovaného základním kamenem, které končí, když je na chrám položen omega vrcholový kámen.

11. září je alfoou třetího běda ve Spojených státech, které končí při zemětřesení ze Zjevení 11, jímž je brzy přicházející nedělní zákon. Při onom zemětřesení přichází třetí běda rychle. Dějiny nashvillských ohnivých koulí předcházejí uzavření doby milosti při nedělním zákonu, navzdory prohlášení těch, kdo odsuzují laodicejské adventisty a tvrdí: „Nyní jsme ztraceni.“

Kniha Jóel a její naplnění o Letnicích předkládají spor o poselství Půlnočního volání, když jedna skupina, která nedokáže porozumět rozmnožení poznání, obviňuje ty, kteří rozumějí, z opilství. Střet opilců Efraimových a moudrých je tématem, k němuž se Boží prorocké Slovo často vyjadřuje. Jedním prvkem pravdy je, že poselství je poselstvím ve dvou krocích, jak to ilustroval Petr v horní místnosti a poté v chrámě. Je to znázorněno soudem, který začíná na Božím domě a poté následuje nad těmi, kdo jsou mimo Boží dům. Proces soudu je rovněž znázorněn dvěma hlasy Zjevení osmnácté kapitoly, kde první hlas je 11. září až k nedělnímu zákonu a potom druhý hlas verše čtyři označuje nedělní zákon. Rozlišení pravého a falešného prorockého poselství pozdního deště je rovněž ilustrováno Eliášem, o němž Malachiáš uvádí, že se vrací těsně před uzavřením

doby milosti.

Symbyly moudrých a pošetilých na hoře Karmel byly „Eliáš moudrý“ a pošetili proroci Bálovi. Eliáš je Petr a proroci Bálovi jsou opilci Efraimovi. Jakmile jsou pošetili opilci zjeveni jako falešní proroci Bálovi skrze vylití ohně, lid konečně odpoví, že „Hospodin, ten jest Bůh.“ Adventisté sedmého dne z Laodiceje jsou takto zjeveni při naplnění nashvillského proroctví. Ti, kdo stojí mimo adventismus a jsou tehdy probuzeni k nevěrnosti pošetilých, jsou přivedeni k usvědčení, avšak jejich doba milosti se ještě neuzavřela. Znázornění zjevení moudrých a pošetilých panen, představované nashvillským varovným poselstvím, je mezníkem v konečném dokonalém naplnění podobenství o deseti pannách.

Zklamání z 18. července 2020 vymezuje poselství, které musí být napraveno, i zjevení těch v rámci adventismu, kteří mají olej, a těch, kteří jej nemají. Ti, kdo postrádali poselství oleje, které varuje Nashville, jsou poté postaveni do protikladu k těm, kdo olej skutečně mají. Ze dvou tříd, které olej poselství buď mají, nebo nemají, jedna třída zakusila zklamání, jež bylo předobrazeno prvním zklamáním v dějinách milleritů, zatímco druhá tuto zkušenost nemá. Bez zklamání, jehož typem byli millerité, není co napravovat na žádné nenaplněné předpovědi. Skutečnost, že předpověď o Nashville z roku 2020 označovala islám, je v souladu s prvkem selhaného poselství, který musí být napraven.

Důkaz toho se nachází ve skutečnosti, že dějiny, v nichž se objevují ohnivé koule v Nashvillu, nejen souhlasí s dějinami prvního zklamání milleritů a s následnou opravou poselství, nýbrž také proto, že se odehrávají v rámci dějin, které začínají příchodem třetího anděla 11. září, čímž je označen příchod islámu třetího běda, a že tento islám prorocky znovu přichází při zemětřesení nedělního zákona ze Zjevení 11. Zachování islámu v poselství bez jakéhokoli přímého odkazu sestry Whiteové na islám a na varování pro Nashville je založeno na tématu těchto dějin, jímž je islám.

Ve stém padesátém třetím článku série nazvané Kniha Daniel jsme určili, že v souladu se svědectvím Baláma a oslice bude mít islám, představovaný oslicí, v dějinách od 11. září až po nedělní zákon tři hlavní střety se Spojenými státy. Za první jsme určili 11. září, poté 7. říjen 2022 jako druhý. Uvedli jsme, že první útok směřoval proti duchovní přeslavné zemi a druhý útok proti doslovné přeslavné zemi Izraele a že třetím útokem bude útok při zemětřesení nedělního zákona. Poukázali jsme na to, že dějiny Baláma na této prorocké úrovni nesly pečeť pravdy, neboť první i poslední útok směřoval proti duchovní přeslavné zemi a prostřední útok proti doslovné přeslavné zemi, což je symbolem vzpoury. Nyní vidíme, že čtvrtý úder, který označuje počátek poselství Půlnočního volání, nastane v duchovní přeslavné zemi, až se naplní nashvillské ohnivé koule. To znamená, že druhý úder Baláma a jeho oslice je zdvojený: první ze dvou úderů proti doslovné a druhý proti duchovní přeslavné zemi.

Článek předložil neúplnou pravdu, kterou nyní Lev z pokolení Judova zjevil jako další svědectví o prorocké souvislosti islámu s ohnivými koulemi v Nashvillu. Další argument na podporu spojitosti islámu s ohnivými koulemi se nachází v reformních liniích posvátných dějin. Každé reformační hnutí má své vlastní zvláštní téma, které je mu vlastní a prostupuje celé toto reformační hnutí. V

reformačním hnutí Mojžíše šlo o vstoupení do smlouvy s vyvoleným lidem. V Kristově reformační linii šlo o Mesiáše. V reformační linii Davida šlo o Desatero přikázání a svatyni. U mileritů bylo tématem prorocké období, neboť milerité nesli „poselství času“. S příchodem třetího anděla při 11. září bylo jako téma reformační linie sto čtyřiceti čtyř tisíc označeno islám třetího běda, synové východu, osel biblického prorockví, váleční koně ze Zjevení devět, východní vítr, kobyly a rozhněvání národů.

Zemětřesení ze Zjevení jedenácté kapitoly označuje islám třetího běda a zároveň představuje závěr poselství Půlnočního volání. Půlnoční volání bylo předobrazeno triumfálním vjezdem Krista do Jeruzaléma, který začal uvolněním oslice. Začátek Půlnočního volání v milleritské historii představoval příchod Samuela Snowa na koni na táborové shromáždění v Exeteru. Počátek období Půlnočního volání je vyznačen symboly islámu. Existuje hojnost svědectví potvrzujících, že opravené poselství z 18. července 2020 zahrnuje islám jako součást varovného poselství. Není určené žádné datum, avšak nashvillské ohnivé koule označují spor o „nové víno“ v posledních dnech, a proto nashvillské ohnivé koule zahrnují islám; co však identifikace ohnivých koulí jako jaderných zbraní?

Poselství musí na základě mnoha svědků zachovat označení islámu jako protivníka v útoku. Omyl stanovování času, který je třeba napravit, je předobrazem jak rokem 1840, tak rokem 1844. Čas již nemá být součástí prorockého poselství, ačkoli čísla jí stále jsou. Musí být také vyřešen omyl představovaný nedorozuměním ohledně svatyně, avšak dříve než může být vyřešen a začleněn do opraveného poselství, musí být rozpoznán omyl, který byl tímto nedorozuměním ohledně svatyně předobrazem. Co toto nedorozumění ohledně svatyně představovalo v nashvillském varování z 18. července?

Tvrdím, že odpovědi lze nalézt ve světle, které je od konce roku 2023 postupně odpečetováno. Tři paralelní řady po jedenácti kapitolách, počínající kapitolou jedenáctou a končící kapitolou dvacátou druhou v knize Genesis, u Matouše a ve Zjevení, představují obnovení Boží smlouvy se sto čtyřiceti čtyřmi tisíci. Odmítáme Jeho nabídku milosti tím, že jednáme, jako bychom neslyšeli Jeho volání, anebo se skláníme a ve své lidské síle prohlašujeme: „všechno, co přikáže, učiním“? Anebo dovolíme Duchu svatému, aby vepsal Jeho zákon do našich srdcí a myslí?

Odpovědi se nacházejí také v dvanácté kapitole Daniela, v odpečetění tří veršů, které představují čas jako poselství prvního, druhého a třetího anděla. Tyto tři verše rovněž označují 31. prosinec 2023 v sedmém verši, 18. červenec 2020 ve dvanáctém verši a poté období od roku 1989 až k nedělnímu zákonu a dále ke skončení doby milosti je znázorněno v jedenáctém verši. Tyto tři pravdy, obsažené v těchto třech verších, se nacházejí právě v tom úseku Písma, kde je předložen trojí proces zkoušky, který nastává vždy, když je prorockví odpečetěno!

Kristus nejenže rozpečetil trojí zkoušku z Daniela dvanácté kapitoly, ale také tyto zkoušky označil za základní zkoušku, po níž následuje chrámová zkouška, po níž následuje lakmusová zkouška. Dále určil, že základní zkouška začala 31. prosince 2023 a že byla založena na základní zkoušce milleritského hnutí, jak je znázorněna tím, že antikrist je symbolem, který ustanovuje vnější vidění.

Poté určil druhou zkoušku, zkoušku chrámu, jako tu, jež je znázorněna Danielovým viděním Krista v chrámu v desáté kapitole. Tato zkouška právě probíhá. Rozpečetění dat roku 1989, 18. července 2020, 31. prosince 2023 a nedělního zákona v Danielovi dvanáct zahrnuje vidění Říma i vidění Krista. Obě vidění jsou předložena v témže vidění, v němž se nachází rozpečetění dvanácté kapitoly. Tyto tři kapitoly tvoří jedno vidění a vidění Krista je zkouškou chrámu v desáté kapitole, vidění antikrista je zkouškou základu v jedenácté kapitole a mezníky sto čtyřiceti čtyř tisíc v dvanácté kapitole představují třetí a rozhodující zkoušku, v níž jsou pošetilí odděleni od moudrých, když jsou mnozí očišťováni, činěni bílými a zkoušeni.

Zkouška chrámu otevřela světlo Leviticu dvacet tři, což bylo světlo schrány smlouvy, které je alfa-světlem soboty sedmého dne a omega-světlem soboty sedmého roku. Světlo alfa a omega sobot určuje světlo vtělení. Toto světlo ukazuje na to, že Bůh přijal lidské tělo za účelem obnovení spojení božství s lidstvem, což je dílo, které Kristus započal 22. října 1844; dílo, které nyní završuje v soudu nad živými.

Světlo Leviticus dvacet tři spojilo jarní svátky alfa s podzimními svátky omega, aby vytvořilo samotné dějiny od 31. prosince 2023 až do uzavření lidské doby milosti. V rámci této linie je základní zkouška vyznačena jako přicházející 31. prosince 2023 a zkouška chrámu je určena jako počínající v roce 2025, která pokračuje až k lakmusové zkoušce svátku troubení. Hlas na poušti, který započal v červenci 2023, je vyznačen svátkem nekvašených chlebů, jenž skončil pět dní po mezníku tří částí. Poté následovalo třicetidenní období, po němž následoval mezník tří částí, po němž následovalo pět dní, čímž jsou znázorněny tři kroky věčného evangelia. Alfa mezník tří částí následovaný pěti dny představuje prvního anděla, třicet dní představuje druhého anděla a omega mezník tří částí následovaný pěti dny až k nedělnímu zákonu Letnic představuje třetího anděla.

Kristus také otevřel světlo dvacáté třetí kapitoly Leviticus tím, že v době zkoušky budoval archu smlouvy v chrámu. Poselství neboli anděl soboty sedmého dne na jedné straně archy a anděl soboty sedmého roku na druhé straně archy představují zastírající cheruby hledící do archy. V dějinách zapečetění sto čtyřiceti čtyř tisíc dvojí světlo těchto dvou andělů představuje sobotu sedmého dne a učení o vtělení představuje předmět, který bude studován po věčnost.

Samozřejmě, nejste-li schopni v sedmi časech rozpoznat symbol jubilea, duchovní Prohlášení o osvobození z roku 1863, pak neuvídíte, že alfa a omega prorocství Williama Millera byly sedm časů a dva tisíce tři sta dnů. Neschopnost postihnout význam těchto dvou souvisejících časových prorocství brání jakémukoli rozpoznání, že rok 1798 představuje sedm časů a rok 1844 představuje dva tisíce tři sta dnů. Při tomto nedostatku poznání by bylo prakticky nemožné uvidět, že když je Leviticus dvacet tři skládán řádek za řádkem a jeho prvních dvacet dva veršů, které předkládají jarní svátky, je postaveno vedle posledních dvaceti dvou veršů podzimních svátků, pak tato linie začíná sobotou sedmého dne, představovanou rokem 1844, a sobota, která uzavírá linii čtyřiceti čtyř veršů, je sobotou země, představovanou rokem 1798.

Neschopnost vidět vztah mezi dvěma sobotami představuje neschopnost vidět, že sedm časů roku 1798 je lidství a dva tisíce tři sta dnů roku 1844 je Božství. Při tak hluboké slepotě by se zdálo téměř nemožné rozpoznat, že světlo alfa soboty sedmého dne a světlo omega nauky o vtělení

označuje Kristovo dílo ve spojení Jeho Božství s lidstvím padlého člověka. Kristovo dílo ve spojení Jeho Božství s naším lidstvím je dílem spojení roku 1798 s rokem 1844, neboť rok 1798 představuje lidské tělo a rok 1844 představuje Božství.

Lidstvo bylo stvořeno k obrazu Božímu a má vyšší i nižší přirozenost. Vyšší přirozenost člověka je tělesná a prodaná hříchu. Kristus dává obrácené duši při obrácení svou mysl, neboť obrácení je místem, kde dochází k ospravedlnění, a být ospravedlněn znamená být učiněn spravedlivým. Nižší přirozenost nemůže být vykoupěna okamžitě a evangelijním zaslíbením pro nižší přirozenost je, že při Kristově návratu obdržíme oslavené tělo. Vyšší přirozeností je mysl a nižší přirozeností je tělo. Vyšší přirozenost je proroctvím sedmi časů, které se uzavřelo 22. října 1844 v Den smíření, kdy se zároveň začala ozývat sedmá polnice i jubilejní polnice. Sedm časů nižší přirozenosti skončilo roku 1798, neboť ta nemůže být obnovena až do druhého příchodu Krista.

Sedm časů roku 1798, sedm časů roku 1844 a dva tisíce tři sta let roku 1844 představují dílo Kristovo, které započalo 22. října 1844. Tímto dílem bylo spojit Jeho božství s lidstvím; avšak když měl být roku 1844 chrám, složený z lidství a božství, sjednocen, neměl do toho být zahrnut rok 1798, neboť představuje nádvoří pohanů.

Zkouška chrámu zahrnuje měření chrámu a již na počátku dějin odpečetění, které započalo v roce 2023, odpečetění sedmi hromů určilo dějiny od prvního zklamání až po velké zklamání jako konečné a dokonalé zjevení dějin představovaných sedmi hromy, o nichž inspirace říká, že představují události, které se odehrály během dějin prvního a druhého anděla, a také budoucí události, jež měly být odhaleny ve svém pořadí. Toto dokonalé naplnění bylo zasazeno do rámce pravdy, jenž byl jedním z prvních zjevení, která přišla v roce 2023. Zklamání na počátku představovalo omega zklamání a uprostřed bylo táborové shromáždění v Exeteru, kde byli moudří a pošetili oddělení na základě „oleje“ poselství.

Chrám mileritů byl budován od zklamání ke zklamání; tím je vyznačeno, že chrám sto čtyřiceti čtyř tisíc je budován od 18. července 2020 až k brzy přicházejícímu nedělnímu zákonu, kdy se v podobenství zavírají dveře, právě tak, jako se stalo 22. října 1844. Dějiny představované sedmi hromy jsou týmiž dějinami, které jsou představeny ve světle dvanácté kapitoly Danielovy. Světlo dvanácti set devadesáti dnů z Danielovy dvanácté kapitoly se přímo vztahuje k třicetiletému období, které je představeno v jedenáctém verši. Je také spojeno s třiceti lety, jež jsou vyznačeny prvním představitelem smlouvy s vyvoleným lidem a prorokem, který byl povolán, aby označil změnu smluvního vztahu z doslovného Izraele na duchovní Izrael. Třicet dnů uprostřed rámce dvacáté třetí kapitoly Leviticu jsou týmiž třiceti lety prvního kroku Abrahamovy trojí smlouvy s Bohem. Třicet let od roku 508 do roku 538 v jedenáctém verši je symbolem kněžství sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Třicet dnů ve struktuře Leviticu dvacet tři jsou součástí čtyřiceti dnů, během nichž Kristus učil své učedníky tváří v tvář až do svého nanebevstoupení. Třicet je symbolem kněží, kteří začínali sloužit ve věku třiceti let. Třicet let od roku 508 do roku 538 označuje přechod pohanského Říma k papežskému Římu, a tímto způsobem označuje přechod laodicejského kněžství jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc k filadelfskému kněžství jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc. Tento přechod se

uskutečňuje ve třech krocích, jak je znázorněno rokem 508, kdy byla „ustavičná“ odňata, dekretem Justiniana v roce 533, následovaným nedělním zákonem roku 538, jímž byl přechod dovršen.

Těch třicet let představuje období od roku 1989 až po nedělní zákon, kdy Bohem zapečetěný filadelfský lid bude jako Jeho chrám vyzdvižen, aby jej viděl celý svět. Svět pak bude soudit mezi Kristem, jenž je představován svým lidem, který sedí v nebeských oblastech s Kristem, a proto je v Božím chrámu; a člověkem hříchu, který sedí v Božím chrámu a ukazuje se, že je Bohem. Při brzy přicházejícím nedělním zákonu budou dělníci jedenácté hodiny, kteří jsou také velikým zástupem, postaveni před základní zkoušku. Je sobota sedmého dne Boží sobotou, anebo je dnem slunce Boží sobota?

„A nyní se před ním odehrála další scéna. Bylo mu ukázáno dílo satana, který vedl Židy k tomu, aby zavrhlí Krista, zatímco se prohlašovali za ctitele zákona Jeho Otce. Nyní spatřil křesťanský svět v podobném klamu: vyznával, že přijímá Krista, a přitom odmítal Boží zákon. Slyšel od kněží a starších zběsilý křik: ‚Pryč s ním!‘ ‚Ukřižuj ho, ukřižuj ho!‘ A nyní slyšel od učitelů, kteří se hlásili ke křesťanství, volání: ‚Pryč se zákonem!‘ Viděl, jak je sobota pošlapávána, a na jejím místě ustanovena nepravá instituce. Mojžíš byl znovu naplněn úžasem a hrůzou. Jak mohli ti, kdo věřili v Krista, zavrhnout zákon, který zazněl z Jeho vlastních úst na svaté hoře? Jak mohl kdokoli, kdo se bojí Boha, odložit zákon, jenž je základem Jeho vlády na nebi i na zemi? S radostí Mojžíš viděl, že Boží zákon je stále ctěn a vyvyšován věrnou hrstkou. Viděl poslední veliký zápas pozemských mocností o zničení těch, kdo zachovávají Boží zákon. Pohlédl kupředu k době, kdy Bůh povstane, aby potrestal obyvatele země pro jejich nepravost, a ti, kdo se báli Jeho jména, budou přikryti a skryti v den Jeho hněvu. Slyšel Boží smlouvu pokoje s těmi, kdo zachovali Jeho zákon, když vydává svůj hlas ze svého svatého příbytku a nebesa i země se třesou. Viděl druhý příchod Krista ve slávě, spravedlivé mrtvé vzkříšené k nesmrtelnému životu a živé svaté proměněné, aniž by okusili smrt, a jak společně za zpěvu radosti vystupují do Města Božího.“ Patriarchové a proroci, 476.

Veliký zástup, jenž tvoří pohané a dělníci jedné hodiny, je zkoušen základní zkouškou, po níž bezprostředně následuje zkouška chrámu. Má být lidský chrám Říma s člověkem hříchu skálou, nebo pískem, na němž budujete svou víru? Anebo je jím chrám vtělení, v němž jsou spojeni božství a lidství, který je chrámem sto čtyřiceti čtyř tisíc, jež Petr nazývá „duchovním domem“? V onom období zkoušky základu a chrámu pronásledování vykoná lakmusovou zkoušku třetího kroku a poté se uzavře doba lidské milosti.

Lev z pokolení Judova nyní doplňuje skryté dějiny čtyřicátého verše a uvedl ještě více světla prostřednictvím tří dvoustupňových proroctví o Kýrovi, Nerovi a Trumpovi; a učinil tak právě v době, kdy zdůrazňoval dílo hlásání opraveného poselství z Nashville. Nerova linie poskytuje rámec pro závěrečné vztyčení obrazu šelmy ve Spojených státech a poté ve světě. Kýrova linie roku 457 př. Kr. vyznačuje dějiny mezi Ráfíi a Paniem, dějiny mezi ukrajinskou válkou a třetí světovou válkou, která začíná, když se Panium spojí s Actiem v brzy přicházejícím nedělním zákoně. Trumpova linie končí letos 4. července.

Nero je symbolem pronásledování; sbor ve Smyrně vymezuje dějiny, které pokračují, dokud pronásledování neskončí o 250 let později u sboru v Pergamu a kompromisu. Linie označuje

vztyčení obrazu, a proto se shoduje s dějinami, kdy je v Jeho chrámu vztyčován obraz Krista. „Edikt“ je výchozím bodem, který vede k prvnímu nedělnímu zákonu, po němž následují zavřené dveře rozdělení mezi východem a západem, moudrými a pošetilými, pšenící a koukolem a spasenými či ztracenými. „Edikt“, který zahajuje toto období, je také „ediktem“, který zahajuje totéž období zkoušky pro svět. „Edikt“ je tedy prvním i posledním. Každý mezník Neronovy sedmnáctileté linie označuje stupňující se pronásledování krize nedělního zákona, která začíná „ediktem“, něčím na způsob prezidentského „výkonného nařízení“.

Kýrovy tři dekrety z roku 457 př. Kr. vymezují sedmnáctileté období se třemi mezníky na jeho konci, stejně jako Neronova linie a stejně jako Kýrova jiná linie, která skončila příchodem prvního, druhého a třetího anděla od roku 1798 do roku 1844. Kýrovy tři kroky jsou bitva u Ráfie, poté deset let do druhého kroku, a pak sedm let k bitvě u Pania. Počátek i konec jsou bitvy, a nesou tak pečeť Alfy a Omegy. První období deseti let představuje dobu zkoušky, která začala roku 2014 ukrajinskou válkou, a druhé období končí o sedm let později v bitvě u Pania.

Palmoni

Palmoni odpečetil poselství času pro millerity v dějinách prvního a druhého anděla a odpečetí je poselství čísel v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc, což jsou dějiny třetího anděla.

Symbolické prorocké dějiny, jako je dvaadvacet let od roku 1776 do roku 1798, znázorněné makabejským povstáním, určují příčinu počátku šestého království a příčinu konce pátého království. Dvaadvacátý prezident Grover Cleveland byl alfou prezidentů předobrazujících omegu prezidenta Donalda Trumpa, jakožto jediní dva prezidenti, kteří vykonávali dva vzájemně nenavazující mandáty. Trump je dvaadvacátým prezidentem, který vyhrál druhé funkční období, započítáme-li ostatní prezidenty, kteří převzali úřad během funkčního období předchozího prezidenta, spolu s prezidenty, kteří si druhé funkční období vyhráli sami. Šesté království biblického proroctví začalo roku 1798, po dvaadvaceti letech od Vyhlášení nezávislosti. Období od roku 1798 do roku 2026 je na počátečním datu reprezentováno číslem 22 a na závěrečném datu číslem 22.

Tři řady po jedenácti kapitolách, které začínají jedenáctou kapitolou a končí ve dvacáté druhé kapitole. Každá z těchto tří řad o jedenácti kapitolách obsahuje přesný středový bod, představovaný třemi verši. Genesis určuje, kdy byla „obřízka“ dána jako symbol smluvního vztahu s vyvoleným lidem. Bylo to poprvé, kdy vyvolený lid obdržel znamení představující lid smlouvy, a v Matoušovi tři středové verše označují Skálu, na níž Kristus vybuduje svou církev. Tyto verše určují okamžik, kdy bylo jméno Šimona Barjony změněno na Petra, což se rovná sto čtyřiceti čtyřem tisícům. Střed této řady ve Zjevení označuje smlouvu se smrtí, neboť označuje papežství jako osmou hlavu, která je ze sedmi. Co podle vás znamená, že jedenáctá kapitola v Touze věků označuje poselství Jana Křtitele a že dvacátá druhá kapitola označuje Janovu smrt?

Střed těchto kapitol vás přivádí na stranu 168, kde začíná kapitola nazvaná Nikodém. Jedenáctá kapitola nese název Křest a dvacátá druhá kapitola je nazvána Uvěznění a smrt Jana. Jedenáctá kapitola je symbolem smrti, pohřbu a vzkříšení, stejně jako sedmnáctá kapitola a Nikodém, stejně jako i Janova smrt.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.